

DOSSIER DE PREMSA

NOU CICLE EXPOSITIU DEL CENTRE D'ART LA PANERA

DEL 16 DE MARÇ AL 5 DE JUNY DE 2019

**María Ruido. La representació de la violència /
La violència de la representació**

Trans_Documentar. Ignasi Prat / David Ricart

Dos projectes de la residència de creació a l'Arxiu Comarcal de
l'Urgell (2017-2018)
Centre de documentació

Ana Garcia-Pineda. El color carn no és 1 color
Espai miniPanera

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

centre d'art la panera

Ajuntament de Lleida

Inauguració: Dissabte 16 de març a les 12.00 h

Assistiran a la inauguració:

- **Sra. Montserrat Parra, Regidora de Polítiques a favor de la creativitat, la Cultura, l'Educació i els Esports**
- **Sra. Cèlia del Diego, directora del Centre d'Art la Panera**
- **Sr. Carles Quevedo, Director de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell**
- **Sra. María Ruido, artista**
- **Sr. Ignasi Prat, artista**
- **Sr. David Ricard, artista**

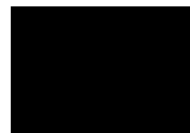
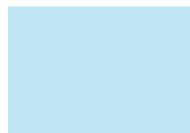
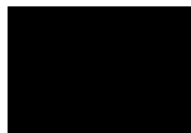
El Centre d'Art la Panera inaugura tres noves exposicions.

El cicle s'inaugura amb la projecció de la pel·lícula de l'artista María Ruido *Estado de malestar (malestar_exhuberancia_anomalía)* amb la interpretació en directe de la banda sonora per part dels seus autors, el grup Edredón.

L'exposició de l'artista María Ruido, suposa la presentació a Lleida del projecte de vídeo guanyador la 4a edició del Premi de Videocreació promogut per la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya —de la qual participa el Centre d'Art la Panera—, LOOP Barcelona i Arts Santa Mònica.

El Centre de documentació presenta els projectes editorials fruit de la residència de creació a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell (2017-2018). Amb aquesta exposició reforcem la col·laboració entre institucions a nivell de territori, en el marc del projecte Javelina.

La miniPanera mostra el treball d'Ana Garcia-Pineda en una proposta que qüestiona quin és el color “normatiu” de la pell.

María Ruido. La representació de la violència / La violència de la representació

María Ruido és l'artista guanyadora de la 4a edició del Premi de Videocreació promogut per la Xarxa de Centres d'Arts Visuals de Catalunya —de la qual participa el Centre d'Art la Panera—, LOOP Barcelona i Arts Santa Mònica.

Estado de malestar (malestar_exhuberancia_anomalía), el projecte de nova producció, es presenta a la mostra a tall de díptic amb el seu treball anterior, *Mater amatisima. Imaginarios y discursos sobre la maternidad en tiempos de cambio*. Ambdós s'endinsen en el paper de la dona contemporània en una societat encara dominada per les lògiques del patriarcat i en les disfuncions a les quals ha de fer front en relació amb temes tan cabdals com la privatització de l'estrès i els tractaments farmacològics amb què es pal·lien patologies com l'anorèxia o la bulímia, d'una banda, i els conflictes i les contradiccions associats a la maternitat i a la criança, de l'altra. El díptic videogràfic que completa l'exposició —amb *Le rêve est fini (El somni s'ha acabat)* i *L'œil impératif (L'ull imperatiu)*— analitza els mecanismes polítics, econòmics i de representació amb els quals es perpetua l'empremta del colonialisme i el neocolonialisme als antics protectorats hispanofrancesos del nord de l'Àfrica, mitjançant les polítiques migratòries, el mercantilisme, la globalització i l'imperialisme cultural, estètic i social.

Obres exposades:

***Le rêve est fini (El somni s'ha acabat)*, 2013-2014**

Després de les revolucions àrabs de 2011, el Mediterrani sud ha accentuat el seu caràcter de tomba anònima per a més de 17.000 immigrants morts des de començament dels noranta. Les polítiques migratòries de la UE i el seu blindatge de fronteres exemplifiquen molt bé el terme que, el 2003, el polític camerunès Achille Mbembe va encunyar com *necropolítica*: les polítiques estatals, després de la postmodernitat, havien fet un pas més en el seu govern dels cossos i les vides, i havien passat a administrar les morts (i especialment les morts a les fronteres).

Mentre hi havia aquesta crisi, el govern tunisià amb majoria islamista (sorgit de les primeres eleccions després del 14 de gener de 2011) s'atrinxerava rere

l'Assemblea Constituent i comandava un país gairebé paralitzat institucionalment i amb una crisi econòmica creixent. L'enorme població jove de la república tunisiana, motor i carn de la revolució, es veu desplaçada per una oligarquia política i econòmica que reemplaça els valors revolucionaris per deixar pas a un estat no dictatorial, però amb les mateixes desigualtats, les mateixes jerarquies i la mateixa falta de llibertats que el que hi havia amb Ben Alí.

L'œil impératif (L'ull imperatiu), 2015

Aquest assaig es proposa com una reflexió transversal sobre el paper que el règim de la visualitat adquireix dins dels processos colonials i neocolonials, entesos no exclusivament com a formes d'explotació politicoeconòmica, sinó com un «pensament abismal» —que diria Boaventura de Sousa— que domina el sistema-món i que no cessa. Aquest film, construït amb textos reescrits de Frantz Fanon i Aimé Césaire, presenta com a cas d'estudi el Marroc, però vol reflexionar sobre les expectatives de la construcció d'una justícia cognitiva fora del sistema hegemònic de coneixement i representació (en tots els sentits del sistema de representació) i, per extensió, preguntar-nos en quina mesura és possible / són possibles una/es veritable/s sobirania/es visual/s i quines potencialitats polítiques té/tenen.

Mater amatisima. Imaginarios y discursos sobre la maternidad en tiempos de cambio, 2017

El cos és un dels territoris fonamentals de control social.

Els estats ens animen a la reproducció —dels fills i del mateix model familiar—, controlen la nostra fecunditat i els seus productes, però paral·lelament ens deixen soles amb els nostres infants, clausurades en l'espai domèstic i incitades al fet que la criança sigui un assumpte estrictament íntim.

Encara que ser mare és una experiència rica i complexa, moltes vegades farcida de tensions i fins i tot de desil·lusions —generades precisament per unes expectatives irreal—, la maternitat mítica dissenyada pel sistema patriarcal és naturalitzada com un impuls propi de les femelles humanes, i es presenta com una relació sense conflictes ni contradiccions.

Estado de malestar (malestar_exhuberancia_anomalía), 2018

A partir d'alguns textos de Mark Fisher, Franco Berardi «Bifo» i Santiago López Petit, així com d'algunes converses amb filòsof@s, psiquiatres, infermer@s, sociòlog@s... i, sobretot, amb amig@s i persones afectades i usuàries del sistema de salut mental i dels seus entorns —especialment amb el col·lectiu d'activistes InsPiradas de Madrid—, es proposa aquest assaig visual sobre la simptomatologia social i el patiment psíquic en temps del realisme capitalista, sobre el dolor que ens provoca el sistema de vida en el qual estem immersos, i sobre quins llocs i quines accions de resistència i/o canvi podem construir per combatre'l.

Biografia de María Ruido:

María Ruido és realitzadora, artista visual, investigadora i docent. Viu a Madrid i Barcelona, treballa com a professora al Departament d'Arts Visuals i Disseny de la Universitat de Barcelona, i és membre d'alguns grups d'investigació entorn la representació i les seves relacions contextuais.

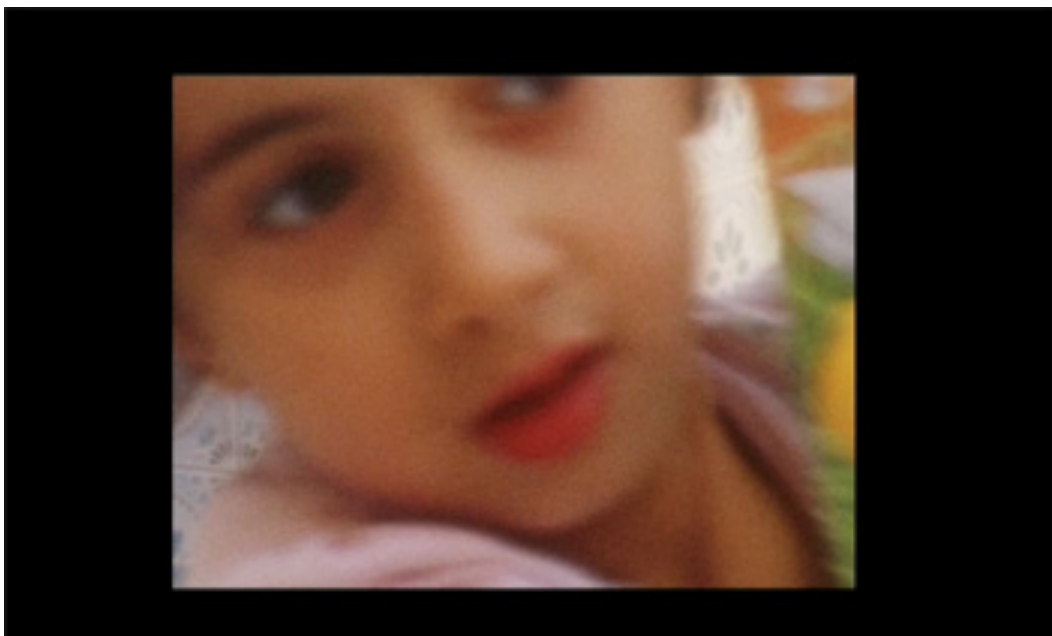
Des de 1998, María Ruido ve desenvolupant projectes interdisciplinaris sobre la construcció social del cos i la identitat, els imaginaris del treball en el capitalisme postfordiste, i sobre la construcció de la memòria i les seves relacions amb les formes narratives de la història, i més recentment treballa en torn les noves formes dels imaginaris decolonials i a les seves possibilitats emancipatòries.

Entre les seves produccions destaquen els assajos documentals *La memoria interior* (2002), *tiempo real* (2003), *Ficciones anfibias* (2005), *Plan Rosebud* (2008), *ElectroClass* (2011). Ha rebut, entre d'altres reconeixements, el Premio Generación 2003 (Categoría Audiovisuales) o el Best International Feature Documentary Award en el New York International Independent Film & Video Festival 2009. Els seus assajos visuals estan en les col·leccions permanents del MNCARS, MACBA, CA2M, CGAC, l'Arxiu OVNI o la Fundació CajaMadrid.

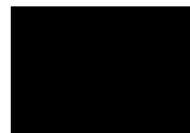
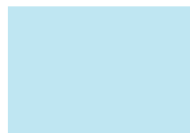
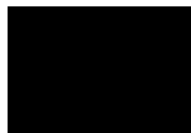
Ha participat, des de principis de 2000, en molts projectes expositius estatals i internacionals, així com en festivals de cinema i vídeo, circulant els seus treballs entre ambdues institucions, l'artística i la cinematogràfica.

Estado de malestar (malestar_exhuberancia_anomalía), 2018

Le rêve est fini (El somni s'ha acabat), 2013-2014

Trans_Documentar. Ignasi Prat / David Ricart

Dos projectes de la residència de creació a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell (2017-2018)
Centre de documentació

El programa de residència de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell (ACUR) vol donar suport als creadors i investigadors que produeixin, reflexionin o investiguin, des de qualsevol disciplina de les ciències o de la creació artística, al voltant dels documents i els arxius com a matèria primera d'inspiració o subjecte de treball. Per aquest motiu, l'ACUR posa a disposició dels residents els seus fons per tal de dur a terme les seves creacions i recerques, amb un interès especial a facilitar l'intercanvi, el diàleg cultural i la interacció dels residents i els seus projectes amb els habitants del territori.

Els objectius del programa de residència són:

- Fomentar la investigació artística i la producció en un arxiu públic.
- Contribuir a la promoció artística relacionada amb la interpretació dels documents.
- Enriquir l'experiència per a l'artista i la ciutat amfitriona, sobre la base d'un diàleg entre ambdós.
- Obrir un nou camp d'enfocament transdisciplinari dels arxius.

Ignasi Prat

Fons documental autoconstruït pren com a motiu principal els retrats de governants de les sales de plens dels ajuntaments de Catalunya. L'inventari compta amb més de quatre-centes fotografies i funciona com un fons latent que s'activa, totalment o parcialment, en funció del moment i del context, i adopta estratègies i formes diverses per incidir en qüestions com l'ús de la imatge com a estratègia de consolidació del poder o la històrica marginació de la dona en el poder polític.

David Ricart

De l'Urgell a Mart: arxiu d'emergència és una peça de ficció poètica realitzada a partir de la recuperació d'antics documents de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell. David Ricart altera aquests materials per resignificar-los i compondre un relat líric sobre l'aterratge d'una criatura marciana enmig de les terres targarines.

Ignasi Prat

David Ricart

Ana Garcia-Pineda. El color carn no és 1 color

Espai miniPanera

L'espai miniPanera presenta la mostra «El color carn no és 1 color», en la qual es reflexiona al voltant de quins colors carn pinten el nostre món. Tots els éssers humans tenim la capacitat biològica d'identificar colors, però la nostra cultura, el nostre aprenentatge i la mirada a l'altre ens donen eines per interpretar els colors i associar-los a diferents conceptes i idees. Penseu que hi ha un color carn universal? Com podem interpretar el color de la pell? La sèrie de dibuixos «color carn» de l'artista Ana Garcia-Pineda ens portarà a descobrir que tots els colors són color carn i ens ajudarà a aprofundir en aquest concepte per pensar-lo en tant que quelcom més plural i inclusiu.

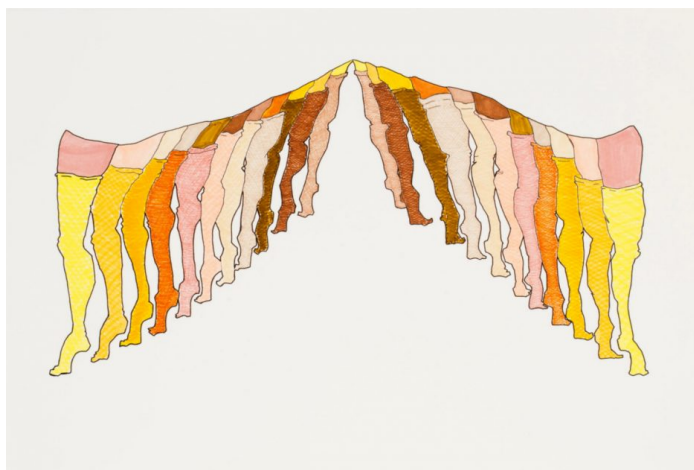
Amb l'objectiu de donar visibilitat a les múltiples tonalitats del color carn, col·laborarem amb Ubuntuland, una iniciativa que gràcies a un crowdfunding ha dissenyat una caixa de colors que ja té en compte la diversitat racial i ètnica que conforma la nostra societat actual.

Hi col·labora:

Fundación Banco Santander

RocioSantaCruz Art

Ubuntuland

Ana Garcia-Pineda, sèrie *Color carne*, 2013

**ACTIVITAT QUE ES DURÀ A TERME EN EL MARC DE
L'EXPOSICIÓ D'ANA GARCIA-PINEDA:**

Tots els colors són color carn

Taller per a nens/es amb Ana García-Pineda

Centre d'Art la Panera. Divendres 31 de maig, a les 17.00h

CENTRE D'ART LA PANERA

Pl. de la Panera, 2

25002 Lleida

Tel. (+34) 973 26 21 85

www.lapanera.cat

Per a més informació o imatges:

comunicaciolapanera@paeria.cat

Horaris:

De dimarts a divendres, de 10.00 a 14.00 h i de 16.00 a 19.00 h

Dissabtes, d'11.00 a 14.00 h i de 16.00 a 19.00 h

Diumenges i festius, d'11.00 a 14.00 h

Dilluns, tancat

Visites comentades i tallers:

Reserva prèvia trucant al 973 26 21 85, o enviant un correu electrònic a

educaciolapanera@paeria.cat.

CRÈDITS DE L'EXPOSICIÓ DE MARÍA RUIDO:

Comissària: Cèlia del Diego

Disseny expositiu: Xavier Torrent

Disseny gràfic: Eumo_dc

Tècnic audiovisual: Sergio Sisques

Muntatge: Jordi Alfonso, Carlos Mecerreyes i Teresa Nogués

CENTRE D'ART LA PANERA:

Direcció: Cèlia del Diego

Coordinació: Antoni Jové

Centre de documentació: Anna Roigé

Servei educatiu: Helena Ayuso i Roser Sanjuan

Col·laboració: Jordi Antas, Vanesa Ibarz i Júlia Moreno

Manteniment: Carlos Mecerreyes

Administració: Montserrat Batlle

Ho organitza:

Hi col·labora:

